

بررسی نقش جنسیت در سوگیری اخلاقی دانشجویان نسبت به تقلب*

کریم سواری**

چکیده

تفاوت جنسیتی می تواند در بعضی از سوگیری های اخلاقی موثر باشد. در این پژوهش به بررسی میزان شیوع تقلب و نگرش نسبت به آن در دانشجویان دختر و پسر دانشگاه پیام نور اهواز پرداخته شده است. گروه نمونه شامل ۳۰۰ نفر دانشجو (۱۶۳ دختر و ۱۳۷ پسر) بود که به شیوه ی تصادفی انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات از دو پرسشنامه ی محقق ساخته در زمینه ی خود گزارش دهی نسبت به میزان تقلب در امتحان و نگرش نسبت به آن، استفاده شده است. تحلیل آماری داده ها با روش آزمون t گروههای مستقل صورت گرفته است. یافته های پژوهش نشان می دهد که سوگیری اخلاقی دانشجویان پسر نسبت به تقلب در امتحان بیشتر از دختران است. یعنی هم از نظر خود گزارش دهی نسبت به میزان تقلب در امتحان و همچنین در نوع نگرش دانشجویان دختر و پسر نسبت به تقلب در امتحان، تفاوت معنی داری وجود دارد.

واژه های کلیدی: سوگیری اخلاقی، تقلب در امتحان، نگرش نسبت به تقلب، دانشجویان.

* ضمن قدر دانی، اعلام می شود که این طرح با استفاده از اعتبارات دانشگاه پیام نور انجام شده است.

** دانشجوی دوره دکتری روانشناسی تربیتی و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور خوزستان E-mail: sevari1347@yahoo.com

مقدمه

سوگیری های اخلاقی در رفتار های جزئی می تواند منشا شکل گیری رفتارهای بزرگتر اخلاقی باشد. زیرا با توجه به نظریه ی ناهماهنگی های شناختی، مردم بعد از ارتکاب به یک رفتار در صدد کاهش فشار روانی خود با استفاده از توجیه خود هستند (ارنسون، ۱۳۸۲) که این باعث تداوم و افزایش بروز آن رفتار می شود. یکی از مشکلات اخلاقی در محیط های تحصیلی، تقلب در امتحان^۱ است. در تعریف تقلب بین صاحب نظران اختلاف نظر وجود دارد. در این خصوص باورز^۲ (۱۹۶۴) تقلب را به معنی محدودش مورد استفاده قرار می دهد و آن را مثلاً شامل سرقت ادبی نمی داند. اما مکیتاش^۳ (۱۹۷۷: ۱۸۵) تقلب را به عنوان یک تخلف در برابر اصول درست، عدالت و نیز تخلف در برابر قوانین خاص و یا معیار رفتار تعریف می کند. پرسکات^۴ (۱۹۸۹) نیز تقلب را به عنوان یک رفتار فریبکارانه می داند که در آن کوشش های یک فرد و یا کوشش های دیگران به طور واقعی نشان داده نشود. در این تحقیق منظور از تقلب در امتحان انجام هر کار فریبکارانه ای است که کوشش فرد را غیر واقعی نشان دهد؛ مثلاً کپی کردن از کار دیگران، استفاده از هرگونه نوشته های غیر مجاز در جلسه ی امتحان. لسن^۵ و ون^۶ (۲۰۰۷) در تحقیقی در آموزش عالی کشور تایوان مهمترین شکل های تقلب تحصیلی را تهیه ی نوشته یا تکلیف برای دیگری، دادن کمک های ممنوع به دیگران در تکالیف، کپی کردن تکالیف دیگران، رد کردن پاسخ ها به دیگران، و کپی از دیگران معرفی کردند نخعی (۱۳۸۴). در مورد نظرات ۳۰۲ نفر: انشجوی پزشکی درباره فریبکاری پژوهشی، نتایج نشان داد که حضور فرد دیگری در جلسه ی امتحان مردود ترین نوع تقلب و در جریان قرار ندادن استاد مربوطه مبنی بر دادن نمره ی اضافه در ورقه ی امتحان مورد تأیید ترین نوع تقلب بود.

در سال ۱۹۶۴ باورز اولین کسی بود که پیرامون تقلب در موسسات آموزش عالی دست به مطالعه ی گسترده ای زد. وی در تحقیق خود روی ۵۰۰۰ دانشجوی آمریکایی به این نتیجه رسید که بیش از سه چهارم دانشجویان، حداقل یک یا بیش از یک بار دست به تقلب زده اند. به همین

^۱ - Prevalence of Cheating

^۲ - Bowers

^۳ - McIntosh

^۴ - Prescott

^۵ - Lin

^۶ - Wen

جهت از تقلب در امتحان به عنوان یک نگرانی عمده جهانی و یک مشکل پایدار یاد می‌شود (تایم‌های اپوچ^۱، ۲۰۰۵) به طوری که برخی از پژوهشگران (راینسون، آمبرجی، اسوانک و فولکر^۲؛ ۲۰۰۴) میزان شیوع آن را بالاتر از ۸۰ درصد گزارش داده‌اند. پیرامون تقلب در امتحان سالیانه تحقیقات زیادی صورت می‌گیرد (بلانکنشپ^۳ و وایتلی^۴، ۲۰۰۰). در این زمینه کالاهان^۵ (۲۰۰۴) گزارش می‌دهد که تقلب در مدارس راهنمایی، دبیرستان‌ها و دانشگاه‌های کشورهای استرالیا، انگلیس، هند، ژاپن، کره، اسپانیا و اسکاتلند گسترش پیدا کرده است. از طرفی گالی، کوهرل و پاتریکین^۶ (۲۰۰۷) طی مطالعه‌ای به این نتیجه رسیدند که در کانادا پدیده‌ی تقلب به عنوان یک همه‌گیرشناسی تبدیل شده و به طور معنی‌داری برای اقتصاد کشور تهدید کننده است. کراون^۷ و اسپیلر^۸ (۱۹۹۸) می‌گویند تحقیق پیرامون میزان شیوع تقلب در امتحان موضوع تازه‌ای نیست و بیش از شصت سال است که محققان این بحث را پیش کشیده‌اند که در این جا به نمونه‌هایی از آنها اشاره می‌شود.

شاب^۹ (۱۹۹۱) گزارش می‌دهد که طی سال‌های ۱۹۶۹ تا ۱۹۸۹ دانشجویانی که از تقلب استفاده کرده‌اند از ۳۴ درصد به ۶۸ درصد و دانشجویانی که به دیگران اجازه می‌دهند تا از مطالب شان کپی کنند از ۸۵ به ۹۸ درصد افزایش پیدا کرده‌اند. دیویس، گرور، بکر و مک گرگور^{۱۰} (۱۹۹۲) طی تحقیقی به این نتیجه رسیدند که ۷۰ درصد آزمودنی‌ها اظهار داشتند که در دبیرستان تقلب کرده بودند. تقلب در دانشکده به میزان ۴۰ تا ۶۰ درصد بوده است. در واقع تمام کسانی که در دبیرستان تقلب کردند در دانشکده نیز تقلب کردند. بارزترین دلیل تقلب به دست آوردن نمره‌ی بیشتر بود. هاردینگ^{۱۱} (۲۰۰۰) از تقلب به عنوان یک مشکل فراگیر در کلاس‌های مهندسی یاد می‌کند و طی یک مطالعه به این نتیجه رسید که بیش از ۵۶ درصد

1 -The Epoch Times

2 -Robinson, Amburgey, Swank & Faulker

3 -Blankenship

4 -Whitley

5- Calahan

6- Gulli, Kohler & Patriquin

7 -Crown

8 -Spiller

9 -Schab

10 -Davis, Grover, Becker & McGregor

11 -Hardigan

دانشجویان کلاس های مهندسی گزارش دادند که در مدرسه قلب کردند. استرنز^۱ (۲۰۰۱) طی مطالعه ای که روی ۱۳۶۹ دانشجو انجام داد نشان داد بیش از ۲۰ درصد دانشجویان گفتند که قلب کرده اند. رایبنسون و همکاران (۲۰۰۴) طی مطالعه ای گزارش می دهند که در سال های اخیر میزان قلب بالاتر از ۸۰ درصد می رسد. موسسه ی اخلاقی جوزفسون^۲ (۲۰۰۴) طی یک بررسی روی بیش از ۲۰۰۰۰ دانش آموز و مدرسه به این نتیجه رسید که بیش از ۷۰ درصد دانش آموزان دبیرستانی گزارش دادند که در یک سال گذشته دست به قلب زده بودند، در مدارس راهنمایی درصد قلب ۵۴ درصد بود، از سال ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۲ تعداد دانش آموزان دبیرستانی که در ۱۲ ماه گذشته دست به قلب زده بودند به طور معنی داری از ۶۱ به ۷۴ درصد افزایش پیدا کرد و تعداد کسانی که دو یا بیش از دو بار دست به قلب زدند اگرچه میزان آن کم است اما از ۴۶ درصد در سال ۱۹۹۲ به ۴۸ درصد در سال ۲۰۰۲ افزایش یافت. تایمزهای اپوچ (۲۰۰۵) در مطالعه ای که روی ۹۰۰ دانشجوی چینی انجام داد نشان داد که ۸۳ درصد آنان دست به قلب زده بودند. نین و ون (۲۰۰۷) طی تحقیقی با عنوان قلب تحصیلی در آموزش عالی کشور تایوان که روی ۲۰۶۸ دانشجوی تایوانی انجام دادند به این نتیجه رسیدند که میزان شیوع انواع قلب در امتحان در بین دانشجویان با همه ی اشکال آن ۶۱/۷۲ درصد بود.

در ایران نیز، سعیدی جم و مسعود مرادی (۱۳۸۰) قلب در امتحانات ۲۷۰ نفر دانشجوی علوم پزشکی همدان را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که ۶۶/۴ درصد از دانشجویان در طول تحصیلات خود به نوعی مرتکب قلب شده اند. ۲۵ درصد این افراد برای اولین بار در دوره ی ابتدایی و ده درصد آنان در دوران دانشگاه قلب را شروع کردند. از مجموع کل متقلبین تنها ۱۰ درصد شناسایی شدند.

در بررسی عوامل موثر بر سوگیری اخلاقی نسبت به قلب موارد متفاوتی مورد بررسی قرار گرفته است. مثلا کراون و اسپیلر (۱۹۹۸) طی مطالعه ای نشان دادند که دانشجویان با جایگاه مهار بیرونی احتمالاً بیشتر دست به قلب می زنند. سیزک (۱۹۹۹) نشان داد که بین برون گرایی و قلب در امتحان همبستگی مثبت معنی داری وجود دارد. داوکینز (۲۰۰۴) نشان داد

^۱ - Stearns

^۲ - Josephson Institute of Ethics

دانشجویانی که در مجتمع زندگی می کنند نسبت به کسانی که خارج از مجتمع زندگی می کنند تقلب بیشتری کردند. رابی، فارم، پاتون، فجورتنفت و زکریک^۱ (۲۰۰۶) مطرح می کنند دانشجویانی که در دوران دبیرستان و یا قبل از ورود به دانشگاه دست به تقلب زده بودند احتمال بیشتری دارد که در دوران تحصیل در دانشکده داروسازی تقلب می کنند.

در بررسی نقش های مختلف جنسیت در سوگیری اخلاقی نسبت به تقلب، پژوهش ها نشان می دهد که مردان نسبت به زنان بیشتر تقلب کردند. مثلا، نیوستید^۲ (۱۹۹۶) دریافت که تقلب در بین پسران رایج تر از دختران است. کراون^۳ و اسپیلر (۱۹۹۸) طی مطالعه ای نشان دادند که در سال «ای اخیر» دانشجویان مرد نسبت به دانشجویان زن تقلب بیشتری کردند. داوکینز^۴ (۲۰۰۴) نیز طی مطالعه ای روی ۸۵۸ نفر انجام داد به این نتیجه رسید که دانشجویان مرد نسبت به دانشجویان دختر بیشتر دست به تقلب زدند. لین و ون (۲۰۰۷) در تایوان نشان دادند که دانشجویان دختر نسبت به دانشجویان پسر موافقت کمتری با تقلب تحصیلی نشان دادند. سیزک^۵ (۱۹۹۹) هم نشان داد که دانش آموزان پسر دبیرستانی تمایل بیشتری به انجام تقلب دارند تا دختران. اما مطالعات نشان می دهد که میزان تقلب زنان نسبت به مردان رو به فزونی است (کراون و اسپیلر، ۱۹۹۸). در همین راستا، راواس، اسویدان و الخطیب^۶ (۲۰۰۶) طی مطالعه به این نتیجه رسیدند که علیرغم کاهش تفاوت بین زنان و مردان، مردان نسبت به زنان تقلب بیشتری می کنند. رابی و همکاران (۲۰۰۶) مطرح می کنند زنان بیشتر از مردان گزارش دادند که جریمه، قادر به کاهش تقلب تحصیلی نیست.

در پژوهش های داخل کشور، سپهری نیا و شکرکن (۱۳۷۶) به این نتیجه رسیدند که بین دانش آموزان دختر و پسر از لحاظ نگرش نسبت به تقلب تفاوت معنی داری وجود دارد و نگرش دانش آموزان پسر نسبت به تقلب منفی تر بود اما در اقدام به تقلب، بین دختر و پسر تفاوت وجود ندارد. نخعی (۱۳۸۴) نیز گزارش می دهد که بین دانشجویان دختر و پسر در مورد اقدام به تقلب تفاوت وجود ندارد.

^۱ - Rabi, Pharm, Patton, Fjortoft & Zgarrick

^۲ - Newstead

^۳ - Crown

^۴ - Dawkins

^۵ - Cizek

^۶ - Rawwas, Swaidan & Al-Khatib

نگرش نسبت به تقلب^۱ در امتحان یکی دیگر از متغیرهایی است که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. نگرش یک ارزشیابی پایدار - مثبت یا منفی - از مردم، اشیاء و اندیشه‌ها است. نگرش هم یک جزء ارزشیابی احساسی دارد و هم یک جزء شناختی (ارونسون^۲، ۱۳۸۲: ۴۶۵). طبق نظر فازیو^۳ نگرش‌ها برای تفسیر و ادراک گزینشی شی و معنا بخشیدن به موقعیتی پیچیده به کار می‌روند (ارونسون، ۱۳۸۲). در زمینه‌ی نگرش نسبت به تقلب نیز تحقیقاتی انجام شده که به نمونه‌هایی از آنها اشاره می‌شود.

رابی و همکاران (۲۰۰۶) طی تحقیقی که روی ۲۹۶ دانشجوی داروسازی انجام دادند به این نتیجه رسیدند که ۱۶/۳ درصد از آنان با تقلب در دوران تحصیل در دانشگاه موافق بودند. پیرد^۴ (۱۹۸۰) نیز به این نتیجه رسید که پسران نسبت به دختران تمایل بیشتری در مورد تقلب از خود نشان دادند.

سپهری نیا و شکرکن (۱۳۷۶) تاثیر عزت نفس دانش‌آموزان بر نگرش نسبت به تقلب و اقدام به آن به این نتیجه رسیدند که بین دانش‌آموزان دختر و پسر از لحاظ نگرش نسبت به تقلب تفاوت معنی‌داری وجود دارد. نگرش دانش‌آموزان نسبت به تقلب منفی‌تر بود. در اقدام به تقلب بین دختر و پسر تفاوت وجود ندارد. نگرش نسبت به تقلب در آزمودنی‌های دارای عزت نفس بالا که عزت نفس شان بالا بود منفی‌تر از آزمودنی‌هایی بود که عزت نفس پایین داشتند و عزت نفس شان به وسیله دستکاری پایین آمد. نگرش نسبت به تقلب آزمودنی‌های دارای عزت نفس بالا که عزت نفس شان دستکاری نشده بود در مقایسه با آزمودنی‌هایی که عزت نفسشان دستکاری شد، منفی‌تر بود و تفاوت معنی‌دار بود. اقدام به تقلب آزمودنی‌های دارای عزت نفس بالا که عزت نفسشان بالا بود کمتر از آزمودنی‌هایی که عزت نفس پایین داشتند و عزت نفسشان به وسیله‌ی دستکاری پایین آمد و اقدام به تقلب آزمودنی‌های دارای عزت نفس بالا که عزت نفسشان دستکاری شده بود در مقایسه با آزمودنی‌های دارای عزت نفس پایین که عزت نفسشان تغییر پیدا نکرد کمتر بود.

^۱ - Attitude to cheating

^۲ - Aronson

^۳ - Fazio

^۴ - Baird

نعامی و شکرکن (۱۳۷۶) طی مطالعه ای روی ۲۸۸ نفر دانش آموزان پسر سوم راهنمایی شهرستان اهواز به این نتیجه رسیدند که تهدید به تنبیه خفیف در ایجاد نگرش منفی نسبت به تقلب موثرتر از تهدید به تنبیه شدید است. همچنین تهدید به تنبیه خفیف در کاهش اقدام به تقلب موثرتر از تهدید به تنبیه شدید است. دانش آموزان واجد وضعیت اجتماعی- اقتصادی مرفه در مقایسه با گروه غیر مرفه نگرش منفی تری نسبت به تقلب ابراز داشتند. در این پژوهش نیز در همین راستا به بررسی نقش جنسیت در سوگیری اخلاقی دانشجویان نسبت به تقلب پرداخته شده است. به این منظور فرضیه هایی که در این تحقیق بررسی شده اند عبارتند از:

۱. میزان تقلب در امتحان در دانشجویان پسر از دانشجویان دختر بیشتر است.
۲. نگرش دانشجویان پسر نسبت به تقلب در امتحان از نگرش دانشجویان دختر مثبت تر است.

• روش

روش پژوهش از نوع روش علی- مقایسه ای است. جامعه ی آماری این پژوهش را کلیه ی دانشجویان دانشگاه پیام نور اهواز تشکیل دادند. روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی بوده است. به این صورت که از بین سه دانشکده به طور تصادفی دو دانشکده و از بین دانشجویان حاضر در کلاس های عمومی ۳۰۰ نفر (۱۳۷ پسر و ۱۶۳ دختر) به صورت تصادفی انتخاب شدند تا پرسشنامه های تحقیق را تکمیل کنند از این جهت گروه نمونه از کلاس های عمومی انتخاب شد که تمام دانشجویان رشته های مختلف تحصیلی در آن حضور داشتند.

ابزار گردآوری اطلاعات که در این تحقیق استفاده شد دو پرسشنامه بوده است: (۱) پرسشنامه ی خود گزارش دهی تقلب در امتحان. این پرسشنامه محقق ساخته است و برای اندازه گیری میزان شیوع تقلب در امتحان از هفت سوال تشکیل شده است. برای ساخت این پرسشنامه، هم از برخی از سؤالات پرسشنامه های تحقیقات پیشین و هم از مصاحبه با تعدادی دانشجو استفاده شد. برای بررسی روایی سؤالهای پرسشنامه از نظرات متخصص روانشناسی و

علوم تربیتی استفاده شد. پایایی این پرسشنامه با کمک ضریب آلفای کرونباخ^۱ ۰/۷۰ برآورد شد که در علوم انسانی قابل قبول می باشد. شیوه ی نمره گذاری سؤالات پرسشنامه به شکل مقیاس چهار درجه ای لیکرت^۲ (از خیلی موافقم تا خیلی مخالفم) صورت گرفت.

۲) پرسشنامه نگرش نسبت به تقلب در امتحان. برای سنجش نگرش دانشجویان نسبت به تقلب، از یک نگرش سنج محقق ساخته با نه سؤال استفاده شد. برخی از سؤالات پرسشنامه از پرسشنامه های تحقیقات خارجی اخذ شد و به صورت مقیاس چهار درجه ای لیکرت (از خیلی موافقم تا خیلی مخالفم) تنظیم شد. برای بررسی روایی^۳ آن از نظرات متخصصان استفاده شد. برای بررسی پایایی آن از آلفای کرونباخ استفاده شد و مقدار آن نیز ۰/۷۰ برآورد شد.

روش تحلیل آماری مورد استفاده در این پژوهش علاوه بر شاخص های توصیفی آزمون t گروههای مستقل بوده است.

• یافته ها

یافته های توصیفی نشان داد که میزان شیوع تقلب خود گزارش شده در امتحان بین دانشجویان گروه نمونه پسر و دختر ۱۳ درصد است.

برای بررسی فرضیه ی اول تحقیق، در خصوص تأثیر جنسیت دانشجویان بر میزان تقلب در امتحان، از آزمون t گروههای مستقل استفاده شده است که نتایج آن در جداول زیر آمده است.

جدول ۱: مقایسه ی تأثیر جنسیت دانشجویان بر میزان تقلب در امتحان

جنسیت	تعداد	میانگین	انحراف معیار	درجه آزادی	t	سطح معنی داری
پسر	۱۳۷	۲۰/۳۷	۴/۷۴	۲۹۸	۲/۱۹	.۰۰۲۹
دختر	۱۶۳	۱۹/۲۶	۴/۰۱			

^۱ - Cronbach Alpha

^۲ - Likert scale

^۳ - Validity

جدول فوق نشان می دهد که تفاوت معنی داری در سطح ۰/۰۵ بین دختران و پسران از نظر میزان انجام تقلب وجود دارد. در این تفاوت میانگین شیوع تقلب در امتحان در دانشجویان پسر (۲۰/۳۷) بیشتر از میانگین شیوع تقلب در امتحان در دانشجویان دختر (۱۹/۲۶) است. برای بررسی فرضیه ی دوم تحقیق، در خصوص تأثیر جنسیت دانشجویان بر نگرش آنها نسبت به تقلب در امتحان، با استفاده از آزمون t گروههای مستقل، نتایج زیر به دست آمد.

جدول ۲: مقایسه تأثیر جنسیت دانشجویان بر نگرش آنها نسبت به تقلب در امتحان

جنسیت	تعداد	میانگین	انحراف معیار	درجه آزادی	مقدار تی	سطح معنی داری
پسر	۱۳۷	۱۴/۵	۳/۴۶	۲۹۸	۲/۴۷	/۰۱۴
دختر	۱۶۳	۱۳/۵۶	۳/۰۹			

جدول فوق نشان می دهد که تفاوت معنی داری در سطح ۰/۰۵ بین دختران و پسران از نظر نگرش نسبت به تقلب وجود دارد. در این تفاوت میانگین نگرش دانشجویان پسر نسبت به تقلب در امتحان (۱۴/۵) از نگرش دانشجویان دختر (۱۳/۵۶) مثبت تر است.

• بحث

همان طور که گفته شد در این تحقیق میزان شیوع تقلب خود گزارش شده در امتحان و نگرش مثبت نسبت به تقلب در امتحان در بین دانشجویان پسر بیشتر از دختران بوده است که نشان دهنده ی سوگیری اخلاقی آنها نسبت به تقلب است. یافته های توصیفی نشان داد که میزان شیوع تقلب خود گزارش شده در امتحان بین دانشجویان پسر دختر ۱۳ درصد است که از آمار جهانی کمتر است. این یافته با یافته ی دیویس و همکاران (۱۹۹۲)، موسسه ی اخلاقی جوزفسون (۲۰۰۴)، رابینسون و همکاران (۲۰۰۴)، تایمزهای اپوچ (۲۰۰۵)، ولین و ون (۲۰۰۷) هماهنگ نیست. علت این عدم هماهنگی ممکن است امنیت روانی کمتر دانشجویان پاسخ دهنده نسبت به دانشجویان خارج از کشور باشد یا ممکن است به دلیل این که امکان دسترسی کافی دانشجویان دانشگاه پیام نور به اساتید تمام وقت وجود ندارد و اتکاء دانشجویان به خود و نیز سراسری بودن سؤالات امتحانی و سخت گیری مراقبان در جلسات امتحان باشد.

همچنین ممکن است کوتاه بودن زمان اختصاص داده شده برای پاسخ دادن به سؤالات امتحان در کاهش تقلب در امتحان دانشجویان آن دانشگاه تاثیر گذار باشد و باعث این ناهماهنگی بین یافته ها شده باشد.

از دیگر نتایج تحقیق حاضر این است که میزان شیوع تقلب در امتحان در دانشجویان پسر از دانشجویان دختر بیشتر است. این یافته با یافته ی تحقیق دیویس و همکاران (۱۹۹۲)، نیوستید (۱۹۹۶)، کراون و اسپیلر (۱۹۹۸)، سیزیک (۱۹۹۹)، داوکینز (۲۰۰۴)، راواس و همکاران (۲۰۰۶)، و لین و ون (۲۰۰۷) هماهنگ است. در تبیین این یافته بایستی اشاره کرد که توقع جامعه از دانشجویان پسر و نیز اظهار و یا اثبات توانمندی خود برای دیگران، دانشجویان را به سوی تقلب می کشاند.

نگرش نسبت به تقلب در امتحان دومین متغیر ی است که در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه ی حاصل از این تحقیق بیانگر این است که نگرش دانشجویان پسر نسبت به تقلب در امتحان از نگرش دانشجویان دختر به تقلب در امتحان مثبت تر بود. زیرا مقدار میانگین آنها از مقدار میانگین دانشجویان دختر بیشتر است. تحلیل همچنین نشان داد که بین دانشجویان دختر و پسر از لحاظ نگرش نسبت به تقلب در امتحان تفاوت معنی داری وجود دارد. این یافته با یافته ی سپهری و شکرکن (۱۳۶۷)، بیرد (۱۹۸۰)، دیویس و همکاران (۱۹۹۲) و لین و ون (۲۰۰۷) هماهنگ است.

منابع

- ۱- ارونسون، ا. (۱۳۸۲). روانشناسی اجتماعی. ترجمه شکرکن، ح. تهران: انتشارات رشد.
- ۲- سپهری نیا، ا. و شکرکن، ح. (۱۳۷۶). تاثیر عزت نفس بر نگرش نسبت به تقلب و اقدام به آن در دانش آموزان دختر و پسر سال سوم راهنمایی شهرستان شوش. دانشگاه چمران: پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی.
- ۳- سعیدی جم، م. و مرادی، و. ا. (۱۳۸۰). علل گرایش دانشجویان به تقلب در امتحانات دانشجویان علوم پزشکی همدان. مجله طب و ترکیه، ۴۰، ۱۶-۱۹.

- ۴- نخعی، ن. (۱۳۸۴). نظرات دانشجویان پزشکی در مورد فریب کاری پژوهشی و فراوانی نسبی آن. *مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش عالی*، ۱۲(۱)، ۱۷-۱۰.
- ۵- نعیمی، ع. و شکرکن، ح. (۱۳۷۶). تأثیر تهدید به تنبیه شدید در مقایسه با تهدید به تنبیه خفیف در ایجاد نگرش منفی نسبت به تقلب و اقدام به آن در دانش آموزان پرسروم راهنمایی. *مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز*، ۲۰.
- 6- Baird, J. S. J. (1980). Current trends in college cheating. *Psychology in Schools*, 17, 515-522.
- 7- Bowers, W. J. (1964). *Student dishonesty and its control in college*. New York, Bureau of applied social research, Columbia University Press.
- 8- Blankenship, K. L., & Whitley, B. E., Jr. (2000). Relation of general deviance to academic dishonesty. *Ethics and Behavior*, 10, 1-12.
- 9- Callahan, D. (2004). *The cheating culture: Why more Americans are doing wrong to get ahead*. New York: Harcourt.
- 10- Cizek, G. J. (1999). *Cheating on tests: How to do it, detect it, and prevent it*. Mahwah, NJ: Erlbaum.
- 11- Crown, D. F. and Spiller, M. S., (1998). Learning from the literature on collegiate cheating: A review of empirical research. *Journal of Business Ethics*, 17 (6), 683-700.
- 12- Davis, S. F, Grover, C. A., Becker, A. H., & McGregor, L. N. (1992). Academic dishonesty: Prevalence determinants, techniques, and punishments. *Teaching of Psychology*, 19, 16-20.
- 13- Dawkins, Russell, I. (2004). Attitudes & statuses of college students associated with classroom cheating on a small – sized campus. *College Student Journal*, 38, 1, 116-129.
- 14- Gulli, C., Kohler, N., & Patriquin, M. (2007). The great university cheating scandal. *Maclean's*, 120, 32-36.
- 15- Hardigan, Patric C. (2004). First & Third-year Pharmacy students attitudes toward cheating behaviors. *American Journal of Pharmaceutical Education* .68(5).1-5.
- 16- Josephson Institute of Ethics. (2004). 2004 report card on the ethics. *American Youth*. Retrieved, January, 25.
- 17- Lin, C. H. S. and Wen, L. Y. M. (2007). Academic Dishonesty in Higher Education- a Nationwide Study in Taiwan. *Higher Education*, 54, 1.
- 18- McIntosh, P. (1977). *Fair play: Ethics in sport and education*. London: Heinemann.

19- Newstead, S. F. (1996). "Individual Differences in Student Cheating,

واژه های کلیدی: عوامل اجتماعی، نظم کاری، مهارت ارتباط اجتماعی، فضای پژوهشی، اعضای هیأت علمی و فعالیت های پژوهشی.

مقدمه

پژوهش «تغییر کنترل شده یا هدایت شده ی موقعیت نامعین به سمت موقعیتی که از لحاظ مشخصات و روابط کاملاً معین و ثابت باشد و در وضعی قرار داشته باشد که عناصر موقعیت اصلی به صورت یک کل متحد در آمده باشد، تعریف شده است» (دیویی، ۱۳۶۹: ۱۳۴). بست نیز (۱۳۶۷: ۳۵) تحقیق را «یک فعالیت سیستماتیک می داند که معطوف به کشف و پروراندن مجموعه ای از دانش سازمان یافته می باشد». (فتاحی، ۱۳۸۳: ۱۳۷) بنابراین تحقیق عملی است منظم که برای پاسخ به یک پرسش و یا حل یک مساله قصد دارد روابط بین متغیرها را تعیین کند تا یک مجموعه ی سازمان یافته و متحد ایجاد کند.

پژوهش یکی از مهمترین عوامل نیل به توسعه ی اقتصادی و اجتماعی هر کشوری می باشد و دانشگاه در مرکز پژوهش ها و فرایند تولید سرمایه ی انسانی قرار دارد (ابوت و دوکولیاگس^۱، ۲۰۰۴). نقش آموزش عالی در اجرای پژوهش تعیین کننده است زیرا نیروی انسانی پژوهشگر برای سایر بخش ها، توسط آموزش عالی تربیت می شوند. علاوه بر این، دانشگاه ها محور انجام تحقیقات در کشورها هستند. پژوهش برای بهبود کیفیت خود دانشگاه ها نیز اهمیت دارد. مثلاً پژوهش برای توسعه ی حرفه ای اعضای هیأت علمی نقش مهمی را ایفا می کند. هر چند بعضی از پژوهش ها کارایی در تدریس و کارایی در پژوهش را دو مفهوم مستقل و بی ارتباط با هم گزارش کرده اند (نوزر، مناکیان و تانز^۲، ۲۰۰۵ و ماش و هاتی^۳، ۲۰۰۲): پژوهش های دیگر نشان می دهد که پژوهش بر بهبود آموزش و یادگیری دانشجویان تأثیر می گذارد (یانگ و کوپان، ۲۰۰۷: ۳۴۱). به طوری که در یک مطالعه ی فرا تحلیلی در بررسی بیش از ۴۰ پژوهش، بین کارایی در تدریس و کارایی در پژوهش همبستگی مشاهده شده است (آلن^۴، ۱۹۹۶). پس از